

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
ΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟΥ ΑΡΑΒΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ ΚΑΙ ΒΑΡΔΟΥ ΑΝΤΑΡ

Οι θησαυροί της ομορφιάς της

Τί θησαυροί σ' αυτήν την ομορφιά της! Τί σοβαρότης και τί νάζι! Τί καμóri σ' αυτήν τη μυτίτσα, την τόσο λεπτή, σ' αυτόν το λαμίο τό λιγερό σάν κλωνάρι κρίνου!

Τ' ολόγιομο φεγγάρι είνε σκλάβος της, και τὰ μαργαριτάρια σχηματίζουνε της ζώνης της την κόμπισα.

Στό σάλιο της είνονται η γέυσι του κρασιού κ' η γέυσι του μελιού.

Όταν περπατά : α! δυστυχία στά παλληκάρια που τίνε βλέπον να περνά!

Όταν γελά : βλέπετε ασπρολούλουδα ν' άνθίζουν.

Όταν μιλάη : η καρδιές, κ' η πιό σκληρές, μερεύουν.

Ο σκλάβος της αγάπης της

Ο Χάρος ζυγώνει κ' αυτό τό δάκρυ μου φθάνει. Η καρδιά μου λαμποκοπάει άπ' την αγάπη της Αμπλας.

Τό δάκρυ αυτό είνε ένα δροσερό στερογγυλό μαργαριτάρι άνάμιστα στους θησαυρούς της.

Χάνω την ύπομονή μου, όταν λιγύξη τό κορμί της σάν ίτις κλαδί.

Ό Αμπλα, είμαι ό σκλάβος σής αγάπης σου, μα δέν έαυθιμώ ποτέ να έλευθερωθώ από τη γλυκειάν αυτή σκλαβιά.

Ό Αμπλα, δείξε καλωσύνη στό πάθος μου που κάνει τά βλέφαρά μου ν' άγρυπνούν μουσεμμένα από δάκρυα.

Κάνε μου τη χείρι να μου χορίσης τοδλάμιστον την όπτασία σου στον ύπνο μου : ίσως αυτή να σπλαχνισθί τόν πόνο μου.

Ό Αμπλα, οι ήρωες ταπεινώθηκαν μπροστά μου, μπροστά σε μένα που μιιά φορά δέν ήμουνα παρά τοσμπάνος.

Ό Αμπλα, κυνιγιά τά λιοντάρια, και σύ νίκησες τόν κυνηγό τών λιονταριών.

Με περιφρονοσαν γιατί είμαι μαυρος, μα άχτινοβολώ από άσπραδά την ήμερά της μάχης.

Ό σύ, που η ομορφιά σου θαμπώνει τόν ήλιο, δείξε καλωσύνη σ' έκείνον που σ' αγαπάει, που τό πάθος του διεβείει από την ώρα που χορίστηκε από σένα.

Ό κόρη του Μάλεκ! Όλα τά πλάσματα είνε σκλάβοι σου, κ' ό σεβασμός που έμπνέεις είνε η άφορη της έρημιάς μου.

Περνώ τη νύχτα στο φώς τών άστρων, κυττάζω τό τρεμόσβυσμά τους και τά μάτια μου γεμίζουν δάκρυα για σένα.

Θρηγος της Αμπλας

(Ο Ανταρ έδω φαντάζεται πως θα θρηγή η Αμπλα, όταν καμιά φορά της άναγγέλλουν τό θανάτό του).

Ό Τάφε! Τά δάκρυά μου μούσκεψαν τό χωμά σου, και τά βλέφαρά μου άπαγορεύουν στον ύπνο να πλησιάζη.

Αλλάζουν και γίνονται τη νύχτα κοφτερά σπαθιά, και με κάνουν να ύποφέρω χίλιους πόνους.

Ό τάφε, ό εξαδέλφος μου ό Ανταρ κατέβηκε στά βαθεία σκοτάδια σου, η εη ακόμα ολάκερος μέσα στην ψυχή μου;

Όι κακοί κ' άδικοι τόν σκότωσαν, και χαίρονται με θρίαμβο για τη συμφορά μου.

Ό μητέρα του Ανταρ, οι καβαλλάρηδες τόνε λυποούνται σαν τό λιοντάρι τών μαχών.

Ταξειδιώτες στις χώρες του Ιράκ, φέρτε μου τόν Ανταρ η φέρτε μου μαντάτα του.

Ίκετεύω τό Βορηά, τόν άνεμο, ίσως να πάη να του μιλήση για μένα.

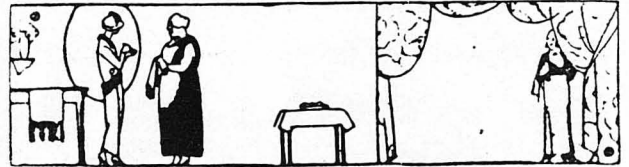
Αισθάνομαι την όσημη τών ρούχων τσου, όπως αισθάνεται κανείς τό άεράκι της άνοιξης, όταν φυσά άπάνω από τούς κάμπους τούς δροσοισμένους από τη βροχούλα.

Κλαίω, και τά δάκρυά μου πέφτοντας πλημμυρίζουν τη γη. Φωνάζω τόν Ανταρ, τό λιοντάρι τών καβαλλάρηδων, μα άλί μου, δέν έρχεται.

Δέν έξρω άλλη ζωή παρά από τόνε και δέν θέλω ναχω άλλη ψυχή παρά τη δική του, την ήμερά της κρίσεως.

(Από τό Αραβικόν)

Κ. ΤΡΙΓΟΚΛΙΔΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ

(Τά γεγονότα του 1875 κινηματογραφικώς)

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

— Αρχίζουν αι εργασιαι της Βουλής.

— Διεξάγεται θορυβωδεστάτη συζήτης επί του κύρους της έκλογής Βονίτης και ζητείται η ενεργεια σχετικης εξελέγσεως. Ταυτοχρόνος η Βουλή σύσσωμος εκφράζει δυσπιστιαν προς την Κυβέρνησιν Τρικούπη. Κατόπιν τούτου ο Πρωθυπουργός κ. Τρικούπης άνερχεται εις τά Ανώκτορα και υποβάλλει την παραίτησίν του εις τόν έπιστρέφαντα ήδη εκ Κερκύρας Βασιλέα. Η παραίτησις γίνεται δεχτή, παρακαλείται όμως η Κυβέρνησις να παραμείνη εις την άρχην επί τινας ήμέρας.

— Υπογράφεται Β. Α. περι διενεργείας νέας άπογραφής τών κατοίκων.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

— Περαιτούνται αι εν τη Βουλή συζητήσεις επί της εξελέγσεως τών έκλογών του Κράτους.

— Συνέρχονται οι άρχηγοι της ήνωμένης αντιπολιτεύσεως και συντάσσουν την εξής δήλωσιν, εν σχέσει με την έκλογην του προέδρου της Βουλής : «Η ένωσις τών τριών πολιτικών κομμάτων άπεφάσισε να υποδεξή ως υποψήφιον προεδρικών της Βουλής τόν κ. Α. Κουμουνδούρον. Η έκλογή αυτή είνε όλως άσχετος προς τό κυβερνητικόν ζήτημα».

— Αρικνεύεται εις Αθήνας ό διάδοχος του Αγγλικου θρόνου Πρίγκηψ της Ουαλλας. Παρατίθεται προς τιμήν αυτού γεύμα εις τά Ανώκτορα, εις τό οποίον παρακάθηται 126 προσκεκλημένοι. Τό έσπέρας καίνται πυροτεχνήματα εις τούς στύλους του Όλυμπίου Διός. Η πόλις πανηγυρίζει...

— Την 8 τρ. ο Πρίγκηψ άναχωρεί.

— Την 13 προσκαλείται και άνέρχεται εις τά Ανώκτορα ό πρόεδρος της Βουλής κ. Α. Κουμουνδούρος και έρωτάται υπό του Βασιλέως περί τών εν τη Βουλή, προς λύσιν του Κυβερνητικου ζητήματος.

— Την 14 ο Βασιλεύς άναθέτει δι' έπιστολής του τόν σχηματισμόν Κυβερνήσεως εις τόν κ. Α. Κουμουνδούρον. Ο κ. Κουμουνδούρος συνεννοείται και με τούς λοιπούς άρχηγούς της αντιπολιτεύσεως, ως και με τούς ιδιαιτέρως φίλους του και ζητεί άολοούθως 24ωρον προθεσμίαν προς καταρτισμόν του νέου Υπουργείου. Η προθεσμία παρέχεται.

— Την 15ην τό νέον ύπουργείον καταρτίζεται ως εξής : Α. Κουμουνδούρος, Πρόεδρος του Υπου. Συμβουλίου και ύπουργός Έσωτερικών, Α. Κοντόσταυλος, ύπουργός Έξωτερικών, Σ. Καραϊσκάκης, Στρατιωτικών, Σ. Σωτηρόπουλος, Οικονομικών, Ι. Παπαζαφειρόπουλος Δικαιοσύνης, Γ. Μίλησης, Εκκλησιαστικών και Δημ. Εκπαιδεύσεως, Α. Αγγερινός, Ναυτικών. Εκ τών ύπουργών μόνον οι κ. κ. Παπαζαφειρόπουλος και Αγγερινός άνήκουν εις την πολιτικήν μεριδα του κ. Ζαΐμη. Τό Υπουργείον όρκίζεται και άναλαμβάνει την διοκхиαν τών κοινών τό άπόγευμα της ίδιας ήμέρας.

— Την 16ην επαναλαμβάνονται αι συνεδριάσεις της Βουλής και εκλέγεται πρόεδρος αυτής ό κ. Θ. Ζαΐμης.

— Την 17ην άποθνήσκει εν Αθήναις ό άρχιεπίσκοπος Σύρου και Τήνου Άλεξ. Λυκούργος. Ο νεκρός μεταφέρεται την 18ην εις Σύρον τη συνοδεία τών βουλευτών Σύρου κ. κ. Λούμα, Μπούμπουλη και Σούτσου.

— Την 21ην η Βουλή παρέρχει την άδειαν εις την επί της Δικαιοσύνης Έπιτροπήν εκ Βουλευτών, όπως άπαγγείλη κατηγοριαν κατά τών δύο πρώην ύπουργών Νικολοπούλου και Βαλασοπούλου, κατηγορουμένων επί δοροδοκίαι, διαπραχθείση κατά την ενεργειαν τών καθήκόντων αυτών κατά την χειροτονίαν τών Έπισκόπων Αργολίδος, Μεσσήνης, Πατρών και Κεφαλληνίας.

— Την 29ην οι βουλευται κ. κ. Φιλήμων, Πετσάλης, Βουλιώτης, Βαλέττας, Ι. Μαυρομαχάλης, Α. Ρούκης, Π. Ρεβελάκης, Γ. Ζωχιός και Θ. Ρωμαίος υποβάλλουν εις την Βουλήν κατηγορητήριον καθ' όλων τών μελών του πρώην ύπουργείου Βούλαρη, δι' όσας παρανομίας έκρασαν κατά την 30ην Νοεμβρίου 1874—19ην Μαρτίου 1875 και έφεξης. Τό κατηγορητήριον αυτό γίνεται δεκτόν υπό της Βουλής διά χειροκροτημάτων.

(Ακολουθεί)

Πρέπει όλοι οι φίλοι, οι συγγενείς και οι γνωστοί τών άναγνωστών μας, που μένουν εις τά ξένα, να γνωρίσουν τό «Μπούκετο». Αποστείλατέ το και μäs υποχρεώνετε.